

המעשה הוא העיקר

ו' תשרי - יום ההילולא של הרבנית חנה התחזק בקיום ג' המצוות - חלה נדה הדלקת הנר

א. הראשי תיבות דשם של בעלת ה"אירצייט" (חלה נדה הדלקת הנר) כולל ג' העמודים שעליהם בנוי כל בית ישראל, בנין עדי עד, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות¹. ויש לעורר [אנשים ונשים וטף]², אודות ההוספה וההתחזקות בקיום ג' מצוות אלו במיוחד על ידי נשי ישראל (ועד שגם שייכותן לאנשים היא בעיקר לאחרי הנישואין), ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה³.

י"ג תשרי - יום ההילולא של אדמו"ר מהר"ש ללמוד המאמר הצור תמים פעלו תרכ"ז במשך המעת לעת

א. המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמו"ר מהר"ש בהתחלת נשיאותו הוא דבור המתחיל הצור תמים פעלו תרכ"ז - וכדאי ונכון שילמדוהו במשך המעת-לעת דיום ההילולא⁴, או על כל פנים בימים שלאחרי זה, אבל בקשר ליום ההילולא⁶.

צרכי החג

להודיע מבעוד מועד שבודאי יקבלו כל מה שצריכים

א. [מובן מעצמו, שכדאי גם] להודיע מבעוד מועד שכל אלו שצריכים לקבל העזר, בודאי יקבלו כל מה שצריכים - שההודעה גופא תוסיף במנוחת הנפש ומנוחת הגוף⁷.

על כל אחד/ת מוטלת האחריות שהזקוקים לזה יהיו להם צרכי החג

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.
1) וראה משיחת מוצאי ו' תשרי תש"נ - התוועדות תש"נ ח"א ע' 65: "ועוד ענין בשם חנה שהוא גם (כמבואר בספרים) ראשי תיבות של ג' מצוות אלו ששייכות במיוחד לנשים: ח - "חלה" - ע' ע' שון הכתוב "ראשית עריסתיכם חלה" - כולל כשרות האכילה ושתי' בכלל, ה - הדלקת הנר שמביאה לשלום בית בכל הבית כולו (ופועלת מערב שבת לערב שבת כמדובר כ"מ) והנ"ן שבאמצע - טהרת המשפחה. ואע"פ שאלו הן מצוות שהאנשים והנשים חייבים בהם בשוה, הרי מנהג ישראל הוא, כפי שרואים במוחש, שקיום מצוות אלו בפועל "המעשה הוא העיקר" הוא ע"י הנשים וכו".
2) תש"נ שם ע' 66.

3) משיחות ש"פ וילך ו' תשרי תשמ"ט - התוועדות ע' 44-45: "ולכן, יש לנצל הניתנת כח דיום ההילולא (ש"פועל ישועות בקרב הארץ") כדי להוסיף בכל הענינים האמורים, ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה, אשר, ע"ז ממהרים ומזרזים קיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם".
4) נדפס בסה"מ תורת שמואל תרכ"ו ע' רמא ואילך.
5) משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי תשנ"ב - התוועדות ע' 72: "(ועכ"פ בסמיכות זמן), ותוכן המאמר - שהקב"ה וותון ומארץ אף עד שיעשה האדם תשובה כו".
6) שם תשנ"ב - שיחות קודש ע' 96: "בקשר עם י"ג תשרי יום ההילולא, דהכל הולך אחר הכוונה, הרצון והעונג".

7) משיחת ש"פ תבוא כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 315. משיחת ש"פ תבוא, כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 327: "יעוד תועלת בהדיבור על זה עתה - להרגיע את רוחם של הנצרכים שממתינים בקוצר רוח ותמהים על שלא קיבלו עדיין צרכי החג, שכאשר ישמעו שדיברו ועוררו על זה עוה"פ בהדגשה מיוחדת, ידעו שבודאי יקבלו צרכי החג בהקדם, והעיקוב לא ה' אלא בגלל סיבה צדדית כו".

ב. בנוגע לפועל: על כל אחד ואחת מוטלת האחריות לודא שהזקוקים לזה יהיו להם כל צרכי החג, שזה אפשר לקיים בנקל על ידי נתינת כסף למוסדות שתפקידם לעזור לאנשים נצרכים⁸.

ג. להשתדל לתת את צרכי החג בהקדם הכי האפשרי, כדי שיהי לו גם בימי ההכנה [לחג הסוכות] מנוחת הנפש ושמחה⁹.

ד. שיזדרז לברר, אולי יש בין שכיניו או שכנותיו א' שחסר לו בענינים אלו, אלא שלפעמים מצד נפילת-הרוח שלו אין לו את האומץ לגשת ולומר שחסר לו בצרכי החג, ואפילו כשיש לו את האומץ לזה, אין לו אומץ לבקש זאת¹⁰!

ה. אפילו אלו שכבר נתנו על זה, צריכים להתבונן עוד הפעם אולי יכולים וצריכים להוסיף בזה¹¹.

ו. לספק צרכי חג הסוכות לכל הצריך "שלחו מנות לאין נכון לו" זה בעיקר בחג הסוכות, ובפרט שחג הסוכות הוא זמן הנקרא בגלוי ובפרסום "זמן שמחתנו", ולכן יש לדאוג שכל יהודי יהי בשמחה¹².

ערב חג סוכות להוסיף בצדקה

א. ידוע שבערב סוכות מרבים בצדקה¹³.

ב. אף שעל פי דין מספיק ג' דפנות, שתים כהלכתן ושלישית אפי' טפח (כמפורש ב"דבר משנה" ופסק דין השולחן ערוך) כבר נהגו ישראל לעשות סוכה שלימה מד' דפנות¹⁴.

לתת צרכי החג, ד' מינים סוכה ומה טוב שלכל א' יהי סוכה משלו

8) תשמ"ח שם.

9) שיחת מחרת יום הכיפורים תשמ"ט - התוועדות ע' 81. וראה משיחת ש"פ תבוא, כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 327: "בענין זה דובר כבר בימים שלפני" (נוסף על המדובר כ"מ"פ בשנים שלפני"ז), כדאי שיעסקו בזה בהקדם האפשרי, מפני הצורך להסיר את דאגתם של הנצרכים שמתחילים לדאוג משך זמן לפני בוא חודש תשרי, ודאגה זו מטרידה את מנוחתם כו' (אף שבאמת היו צריכים לבטוח בהקב"ה ש"זן ומפרנס לכל!), עד שיקבלו את צרכי החג בפועל (לא רק הודעה של בשר ודם) - ע"י המחאה (שיק) וכי"ב, שאז, נעשה אצלם מצב של מנוחת הנפש, ובמילא, יכולים לעסוק בעבודתם בעניני התומ"צ מתוך מנוחה כו' (ע"ד מ"ש הרמב"ם בנוגע ליעודים גשמיים שבתורה). אמנם, הגיעה שמועה מבהילה שישנם עשרות יהודים שעדיין לא קיבלו צרכי החג, אע"פ שעומדים כבר קרוב לסימום של חודש אלול, בשבת סליחות.

והסיבה לכך אינה מפני שלא יודעים מי הם הנצרכים - דמכיון שבשנה שעברה קיבלו צרכי החג, יודעים מי הם, ואע"כ, לא נתנו להם עדיין צרכי החג. ולכן, מזכירים עתה עוה"פ אודות ענין זה, כדי שיזדרזו ויתנו צרכי החג לכל הנצרכים, תיכף ומיד, ולא עוד, אלא, לעשות חשבון עוה"פ אולי צריך ליתן להם עוד יותר כו', ופשוט, שכל זה צריך להיות מתוך סבר פנים כפשוטו ממש".

10) ר"ד משיחת ש"פ נצבים תנש"א: "ויתירה מזו - הוא בא בטענה שלא צריכים לדאוג לו ל'משמנים וממתקים", משום ש"אי אתה מחוייב לעשר"!
11) משיחת ש"פ תבוא כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 315. וראה משיחת ש"פ וילך תשנ"ב - שיחות קודש ע' 45: "וכל זה צריך להיות באופן ד"וילך", היינו שמכיון שהוא חושב בזה כבר במשך כמה וכמה רגעים, נופלים במחשבתו המצאות חדשות איך לספק את צרכי הנזקק כו".

12) תשמ"ט שם: "והנתינה לצדקה היא באופן ד"לפנים משורת הדין". וכמ"ש "ועשית הישר והטוב בעיני ה'", וממילא כל מה שכתוב בשר"ע ובאחרונים עד לאחרוני האחרונים נהי' דין, וה"לפנים משורת הדין" הוא יותר מזה.
וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

13) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדות ע' 119.
14) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדות ע' 119.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כותבתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ג. לתת צרכי החג לכל הזקוקים, בעוד מועד, הן בנוגע לסעודות החג, והן בנוגע לסוכה וד' מינים, ומה טוב - שנגם] בנוגע לסוכה ישתדלו שתהי' לכאור"א סוכה משלו, שאז, שמחת החג היא בשלימות יותר¹⁵.

ה. לכל ראש צרך להיות ההכרזה על דבר "א גוטן מועד", וכיון שלא עשיתי הבדלה - תהי' ההכרזה על ידי הגבאי²⁵.

כמה מקפידים לאכל בשר נוסף לשתיית יין בכל יום דחול המועד
ו. כמה וכמה מקפידים לאכול בשר (נוסף על שתיית יין) גם בכל יום דחול המועד, כיון שחיוב השמחה מן התורה הוא גם בחול המועד²⁶.

להוסיף בתורה ובפרט פנימיות התורה ובפרט ביום השלישי
ז. ב"זמן שמחתנו" צריכה להיות הוספה ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה, ובהדגשה יתירה בנוגע ללימוד פנימיות התורה באופן של הבנה והשגה בחכמה בינה ודעת, בתורת חסידות חב"ד²⁷.

ח. האמור לעיל אודות ההוספה בתורה (נגלה דתורה ופנימיות התורה) שצריכה להיות בחג הסוכות, מודגש ביותר ביום השלישי דסוכות, מצד ענינים המיוחד של האושפיזין דיום זה, יעקב ואדמו"ר הזקן, שענינם תורה²⁸.

ט. כל יום משבעת ימי הסוכות צריך להיות הוספה מיוחדת בלימוד תורתו של האושפיזא העיקרי דיום זה, שבא בראש, ו"עימי" באים גם שאר האושפיזין²⁹.

כל אחד ואחד ילמוד ביום ד' דסוכות ענין חדש בתורה
י. האושפיזין דיום זה [ד' דחג הסוכות] הם משה [ואדמו"ר האמצעי] - [לכן] יש ללמוד ענין חדש בתורה משה, שעד עתה לא למדו עדיין [וענין זה שייך לכאור"א]³⁰.

יא. כיון שמצות ד' מינים זמנה כל היום כולו, דרושה זהירות יתירה שלא ישכח לקיימה, כטבע האדם שבידעו שיכול לעשות דבר מסויים במשך כל היום כולו, גדול יותר החשש שישכח דבר זה, מאשר דבר שזמנו מוגבל³¹.

להרבות בסכך ולהדגיש הדבר בדיבור, ולעשות נקב לראות הכוכבים
ד. ידוע מנהג כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ומנהג אביו כ"ק אדנ"ע - שהיו מרבים בסכך, והדגישו הדבר גם באמירה בדיבור¹⁶ שהיו אומרים שיוסיפו עוד סכך ועוד סכך, מבלי לדאוג לכך שצריך שיהיו כוכבים נראים מתוכה¹⁷.

ה. ו[בהג"ל] בודאי מצאו עצה שיוכלו גם לראות הכוכבים, ובפשטות - על ידי זה שלוקחים "מקל" ותוחבים אותו בעובי הסכך, וככל שירבה הסכך יעשה בו נקב קטן על כל פנים שדרכו ויכלו לראות הכוכבים¹⁷.

להוסיף על כל פנים עוד ג' הדסים על הג' שינסם בלאו הכי
ו. מנהג חב"ד להוסיף במנין ההדסים, על כל פנים - עוד ג' הדסים על השלושה שינסם בלאו הכי¹⁸.

חג הסוכות
להכריז שיש פנאים "גוט (שבת) יום טוב בהרמת קול מפעם לפעם"
א. על פי מה שכתוב בילקוט ש"ש לרש"י שמחות כתיב בחג" (מה שאין כן בחג השבועות ובחג הפסח) מתאים שההכרזה "גוט שבת" גוט יום טוב" תהי' שלש פעמים, אשר, "בתלת זימני הוי חזקה"²⁰.

ב. ובוזה גופא - בהגבהת הקול מפעם לפעם. [במכל שכן וקל וחומר מ"כל נדרי"²¹] ועד כדי כך, שבפעם הג' מגביהים את הקול ביותר וביתר, באופן שכולל הגבהת הקול בתכלית (שאינן למעלה מזה)²².

ג. ביחד עם [הנ"ל ס"ב] זה, צריכה להיות השמחה והרמת קול כו' בסדר מסודר (לא באופן פראי, "אן ווילדקייט", חס ושלום, ובלי דחיפות כו'), ככל עניני קדושה הקשורים עם הקדוש ברוך הוא²³.

15) ש"פ האזינו י"ג תשרי תשמ"ט - התועדויות ע' 97: "...ובפרט שבנוגע לד' מינים מודגש החיוב שצ"ל "לכס", משלו דוקא, ומה טוב - שגם בנוגע כו".
16) "ע"ד שמצינו בעשיית הבשמים לקטורת" כשהוא שוחק ואומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים".
17) ליל ד' דחגה"ס תש"נ - התועדויות ע' 164.
18) משיחת ש"פ האזינו י"ג תשרי תשנ"ב - שיחות קודש ע' 98. הנ"ל נאמר בקשר ל"מבצעים".
19) וראה שיחת ליל ג' דחג הסוכות תשמ"ח התועדויות ע' 200: "כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז "גוט שבת", וכל הקהל אחריו - ג"פ".
20) ליל א' דחג הסוכות תש"נ - התועדויות ע' 142: "בין כל ההכרזות שהכריזו עתה, שכח הגבאי (מאיוז סיבה) ענין עיקרי - ההכרזה "גוט שבת גוט יום טוב". וראה שיחת ליל א' דחג הסוכות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 110: "[בסיום השיחה] כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז שוב "א גוט יום טוב! א גוט יום טוב! א גוט יום טוב!" - ג' פעמים". ראה שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התועדויות ע' 171. ראה ליל א' דחג הסוכות תשמ"ט - התועדויות ע' 108. ועוד.
21) שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התועדויות ע' 171: "במכ"ש וק"ו מאמירת "כל נדרי" ש"נוהגין שהש"ץ אומר אותו ג' פעמים ובכל פעם מגבי' הקול יותר מבראשונה", ועאכ"כ בנוגע לענין של שמחה, הקשורה עם "הרמת קול", הרי בודאי שבכל פעם צריך להגבי' הקול יותר מבראשונה".
22) שם תשמ"ח: "ויש להוסיף שהגבהת הקול פועלת גם הגבהה בכל מציאותות של האדם - הגבהה ממעמד ומצב של חולין למעמד ומצב של יו"ט".
23) תשמ"ח שם.

24) ליל א' דחג הסוכות תש"נ - התועדויות ע' 144: "ולכן לא אמתי'ן אלא אכריז בעצמי: "גוט שבת גוט יום טוב, גוט שבת גוט יום טוב, גוט שבת גוט יום טוב", ועד שיחליטו לעשות "אסיפה רבת" דכל העולם כולו, האנשים הנשים והטף, האם וכיצד להכריז כו', יצאו י"ח ע"י ההכרזה דלעיל".
25) שיחת ליל ג' דחג הסוכות תש"נ - התועדויות ע' 148.
26) ליל הושענה רבה תש"נ - התועדויות ע' 192: "קיום המצוה דשמחת יו"ט (ושמחת בחג") היא ע"י אכילת בשר שלמים דוקא, וגם בזמן הזה (שאינן לנו בשר שלמים) פוסק רבינו הזקן ש"מצוה יש באכילת בשר ביר"ט כיון שנאמר בו שמחה", ומטעם זה מקפידים כמה וכמה לאכול כו".
27) "מעייני הישועה" תנש"א - התועדויות ע' 107: "ע"פ האמור שהשמחה ד'זמן שמחתנו" קשורה עם מתן-תורה דלוחות אחרונות באופן ד"כפליים לתושי" מובן, שב'זמן כו".
28) "מעייני הישועה" שם ע' 139.
29) "מעייני הישועה" שם ע' 112.
30) משיחת ליל ד' דסוכות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 133: "(אלא אם כן מדובר ביהודי שלמד כבר כל התורה כולה ממש), כיון שבתורה משה נכלל גם חלק הפלפולא דאורייתא. ואדרבה, על חלק זה נאמר "נתן מלחמו" דמשה - שנתן לבני ישראל את הפלפולא בתורה וכו".
31) "מעייני הישועה" שם ע' 149 הערה 294: "לג' או ד' שעות בהתחלת היום, או עד חצות היום (כמו ק"ש ותפלה)".

יב. כשהתחיל ה"רעש" בנוגע לשנת הקהל, הרי, כדי לפעול גם בעצמי כו', הוכרתי לעשות ענין מיוחד שלא לפי רוחי כו'³², - לשנות המנהג ולאחוז כל הד' מינים (לא רק בעת הנענועים, אלא גם) במשך כל זמן אמירת ההלל³³.

אושפיזין

לדבר ולהזכיר אודות האושפיזין שבזהר והחסידים

א. איתא בזוהר שבשבעת ימי חג הסוכות באים לסוכתו של כל אחת ואחת מישראל שבעה אושפיזין (אורחים) מהעולם העליון (עולם האמת) אברהם יצחק יעקב³⁴ משה אהרן יוסף ודוד (ובמקום אחר מוסיף גם שלמה אושפיזא השמיני)³⁵.

להזכירם בשמותם כנשיאים

ב. הזכרת האושפיזין החסידים היא (לא בשמות שנקראו בכניסתם לכריתו של אברהם אבינו עליו השלום, כמו האושפיזין שבזהר, אלא) בתוארים המיוחדים שנקראו בהם בתור נשיאי (ישראל, ובפרט נשיאי) החסידות³⁶.

ג. ואלו הן³⁷: הבעל שם טוב (ולא השם "ישראל")³⁸; המגיד (ממעזריטש) (ולא השם "דובער")³⁹; אדמו"ר הזקן (ולא השם

40 שם: "שתואר זה (הזקן, הראשון) מדגיש מעלתו בהתייחסות תורת החסידות חב"ד ע"י ספר התניא, ועד שנתפרסם ונקרא גם שם "בעל התניא (והשולחן ערוך)".

41 "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 111: "שמדגיש שייכותו לאדמו"רים שלפניו ושלאחריו, שלהיותו "אמצעי" ה"ה כולל שניהם (כמודגש גם בזה שתורת החסידות שלו היא באופן ד"רחובות הנהר").

42 שם: "שמדגיש שייכות למשיח צדקנו, שנקרא בב' השמות "צמח" "צדק" (משיח צדקנו), ע"ש פעולתו בהחיבור תורת החסידות ותורת הנגלה ביחד בריבוי גדול (גם בכמות), שבה מודגש הענין ד'פוצו מעינותיך חוצה, שע"ז אתי מר דא מלכא משיחא".

43 שם: "שמדגיש מעלתו של הנקרא בשם זה ע"ש ש"השלתיהו לה' כל הימים אשר חי' הוא שאול לה".

44 שם: "שבזה מודגשת דרכו המיוחדת בתור נשיא ישראל".

45 שם: "שהתואר "נשמתו עדין" הוא התואר שנקרא בו כמו הקריאה בשם (שעיקרה) לנוכח (אף שלכאורה ה"ז סתירה מיני' ובי'), וההסברה בזה ע"פ הפתגם שאמר לפני הסתלקותו: "איך גיי אין גן עדן (אין הימול) און די כתבים לאז איך אייך", שגם בעלותו לגם עדן (נשמתו עדין) נמצא כאן (שלכן שייך לקרותו כמו שקורין לנוכח) ע"י הלימוד בכתבי החסידות שלו".

46 ולהעיר מ"מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 108. הערה 48: "...שהראה באצבעו ואמר: כאן יושב הבעש"ט... וכאן יושב אאמ"ר (דער טאטעל)".

47 "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 111: "שקשור עם הגאולה: יוסף ע"ש "יוסף אדני- שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל", ויצחק ע"ש השחוק ("כל השומע יצחק ל"י) ששלימותו תהי' בגאולה העתידה, כמ"ש "אז ימלא שחוק פינר".

48 שם ע' 112: "שהתואר נשיא דורנו מדגיש פעולתו והשפעתו בתור נשיא ישראל".

49 (ע"פ הציוני וההוראה שלו) נתפרסמו ונדפסו כתבי החסידות של רבותינו נשיאינו (כולל גם ספריהם של הבעש"ט ("כתר שם טוב" ר"צוואת הריב"ש") והמגיד ("מגיד דבריו ליעקב", שנקרא גם בשם "לקוטי אמרים") שנדפסו עוד הפעם".

ראה גם ליל ראשונים דסוכות תש"ג. התוועדויות ע' 139: "ש"אנן נוסף אבתרי". ועוד.

וראה ליל שמח"ת תשמ"ח. התוועדויות ע' 10-309: "...אמנם כשם, שבשמע"צ ניתוסף עילוי לגבי שבעת ימי הסוכות, מובן, שכן הוא גם בנוגע ל"אושפיזין" שבשמע"צ אין זה באופן ד"אושפיזין", שהם אורחים, אלא באופן של "בעלים". ונקודת הביאור ע"ד ובדוגמת החילוק שבין סוכות לשמע"צ, שבסוכות יוצאים ל"סוכה", דירת עראי, ובשמע"צ נכנסים ל"בית", דירת קבע, וכן, בסוכות מודגש הענין ד"אושפיזין", בדוגמת אורחים שבאים באופן של עראי, ואילו בשמע"צ מודגש ענין הקביעות לא "אושפיזין", אלא "בעלים".

וענין זה מודגש גם אצל שלמה המלך וכ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

שלמה המלך שבנה בית המקדש, לא רק באופן ד"ואהי' מתהלך באוהל", דירת עראי, אלא באופן של דירת קבע. וכ"ק מ"ח אדמו"ר מנהל פועל דיישבת תומכי תמימים, שבה נתחדש הענין דלימוד והפצת המעיינות חוצה באופן של התיישבות וקביעות, בבחינת דית קבע, עד לשלימות הניצחון ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", באופן ד"אמן ואמן".

והנה, ע"פ האמור ששמח"ת הוא יום התשיעי, בהמשך לשבעת ימי הסוכות ושמע"צ, ובאופן נעלה יותר צריך להתבטא הדבר גם בנוגע לענין ה"אושפיזין".

נקודת הביאור בקריאה דשמח"ת, שבה מסיימים וחותרים כל התורה כולה "לעיני כל ישראל". כלומר, לאחר שישנו ענין ה"אושפיזין" במשך שבעת ימי הסוכות, ולאחרי שניתוסף גם מעלת הקביעות ד"בעלים" בשמע"צ. הרי זה נעשה באופן ד"לעיני כל ישראל" בשמח"ת". ועוד.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר אמיית וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

